لایحه حمایت از حقوق مصرف کنندگان (اعاده شده از شورای نگهبان)

متن مصوب					
ماده۲ـ کلیه عرضه‌کنندگان کالا و خدمات، منفرداً یا مشترکاً برحسب میزان تقصیر، مسؤول صحت و سلامت کالا و خدمات عرضه شده مطابق با ضوابط و شرایط مندرج در قوانین و یا مندرجات قرارداد مربوطه یا عرف در معاملات هستند و باید کلیه خسارات مادی و معنوی ناشی از عیوب یا عدم انطباق کالا یا خدمات مشخص شده را جبران کنند. مصرف کننده مختار است به استیفای همان کالا و خدمت بدون اخذ مابه‌التفاوت یا با اخذ آن، همچنین استرداد کالا و دریافت وجه آن.	۱ـ واژه «تقصیر» در ماده (۲) از این جهت که راجع به سلامت کالا یا خدمات و یا مبنای مسئولیت جبران خسارت است ابهام دارد، پس از رفع ابهام اظهار نظر خواهد شد. ـ اطلاق حکم به تخییر مصرف کننده در این ماده بین استیفا، رد و اخذ بدون ما به التفاوت و یا اخذ با ما به التفاوت در مواردی که کالا به صورت کلی فروخته شده باشد، نیز خلاف موازین شرع شناخته شد، زیرا در صورت مزبور خواه کالا معیوب باشد و خواه منطبق با مشخصات تعیین شده نباشد، حکم بتخییر نیست. ـ حکم به تخییر در غیر مورد بیع کالا (مورد خدمات) شرعاً جاری نیست لذا اطلاق این حکم خلاف موازین شرع است. ـ اطلاق حکم تخییر در این ماده با توجه به ذیل بند (٤) ماده (۱) (عدم امکان انتفاع متعارف)، خلاف موازین شرع است. ـ شمول حکم تخییر مذکور در این ماده در مواردی که کالا یا خدمات منطبق برشرائط مندرج در قرار داد نبوده، خلاف موازین شرع شناخته شد. ـ حکم به ما به التفاوت در این ماده در صورتی که عرضه کالا بصورت غیر بیع باشد مانند صلح، و همچنین در صورتی که مشتری علم به عیب داشته باشد ابهام دارد، پس از رفع ابهام اظهار نظر خواهد شد.	**ماده (۲) به شرح ذیل اصلاح گردید:** **ماده۲ـ کلیه عرضه‌کنندگان کالا و خدمات، منفرداً یا مشترکاً مسؤول صحت و سلامت کالا و خدمات عرضه شده مطابق با ضوابط و شرایط مندرج در قوانین و یا مندرجات قرارداد مربوطه یا عرف در معاملات هستند و باید کلیه خسارات مادی و معنوی ناشی از عیوب یا عدم انطباق کالا یا خدمات مشخص شده را جبران کنند.**	۱ـ مراد از جبران خسارت معنوی در ماده (۲) از این جهت که آیا مقصود جبران مالی است یا غیر مالی؟ ابهام دارد پس از رفع ابهام اظهار نظرخواهد شد. ۲ـ از عبارت «یا عدم انطباق کالا یا خدمات» در ماده (۲) استفاده می شود که واگذاری کالا یا خدمات اگر بصورت کلی هم باشد و در عین حال منطبق بر آنچه عرضه شده است نباشد جبران خسارت در این صورت صحیح است درصورتیکه الزام به جبران خسارت در خصوص مورد،خلاف موازین شرع می باشد. ۳ـ با توجه به ذیل بند (٤) ماده (۱) که عدم امکان انتفاع متعارف را از مصادیق عیب دانسته است اطلاق الزام عرضه کننده نسبت به مواردیکه مطلقاً قابلیت انتفاع وجود نداشته باشد به جبران خسارت خلاف موازین شرع است.	**عبارت «مادی و معنوی» در ماده (۲) حذف شده و همچنین عبارت «خدمات مشخص شده» به عبارت «کالای مشخص شده در غیر از بیع کلی» اصلاح گردید.** **عبارت «و یا عدم امکان انتفاع متعارف از آن» از انتهای بند (٤ـ۱) حذف گردید.**	ـ با اصلاح بعمل آمده در ماده (۲) اگر چه ایراد بند یک این شورا مبنی بر وجود ابهام رفع شده و نیز ایراد بند (۲) نسبت به موردی که کالای خریداری شده کلی باشد برطرف شده است اما در اصلاحیه بعمل آمده اطلاق الزام عرضه کننده کالا به جبران خسارتهای ناشی از عیوب نسبت به موردی که خریدار معامله را ـ بخاطر خیار عیب فسخ کند ـ خلاف موازین شرع شناخته شد. همچنین اطلاق الزام مصرف کننده به تحویل گرفتن کالای جزئی و اخذ خسارت بوجود آمده خلاف موازین شرع است زیرا اطلاق الزام مزبور، حق فسخ معامله را از مصرف کننده می گیرد در صورتی که از نظر شرعی وی میتواند معامله را فسخ کند.	**انتهای ماده (۲) بعد از عبارت «یا عرف در معاملات هستند» به شرح زیر اصلاح گردید:** **اگر موضوع معامله کلی باشد در صورت وجود عیب یا عدم انطباق کالا با شرایط تعیین شده، مشتری حق دارد صرفاً عوض سالم را مطالبه کند و فروشنده باید آن را تأمین کند و اگر موضوع معامله جزئی (عین معین) باشد مشتری می تواند معامله را فسخ کند یا کلیه خسارات ناشی از عیب یا عدم انطباق کالا با شرایط تعیین شده را مطالبه کند و فروشنده موظف است پرداخت کند. در صورت فسخ معامله از سوی مشتری پرداخت خسارت از سوی عرضه کننده منتفی است.**

بند (٤) ماده (۱):
(٤ـ ۱ـ عیب: منظور از عیب در این قانون زیاده، نقیصه یا تغییر حالتی است که موجب کاهش ارزش اقتصادی کالا یا خدمات و یا عدم امکان انتفاع متعارف از آن گردد.)

اداره قوانین